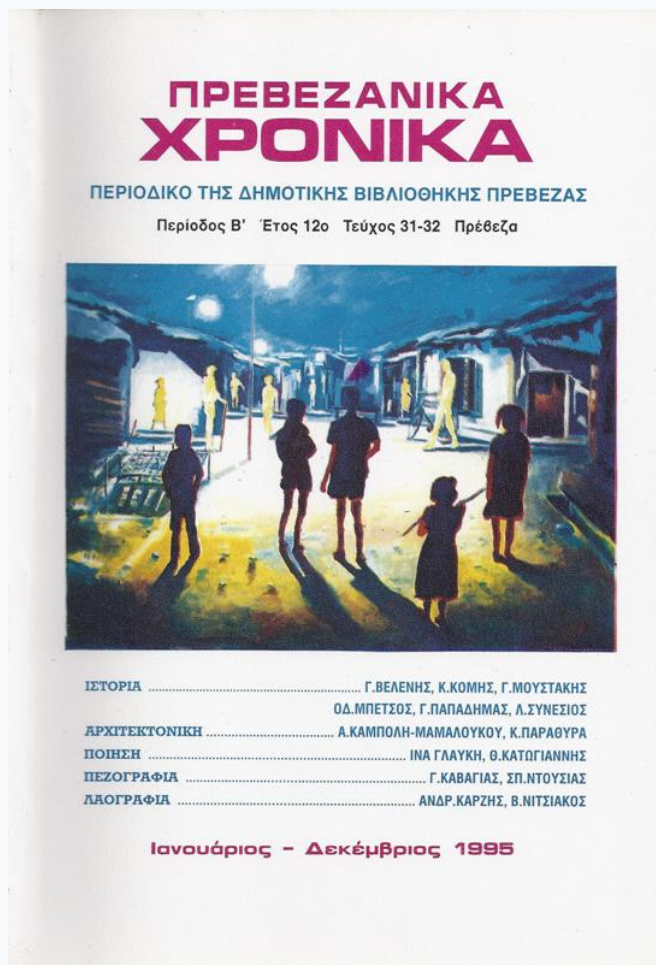

Πρεβεζάνικα Χρονικά

Αρ. 31-32 (1995)

ΠΡΕΒΕΖΑΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ, 31-32 (1995)

Συλλογισμός; Νεκρομαντείο; Investigstion;

Ίνα Γλαύκη

Copyright © 2022, Ίνα Γλαύκη

Άδεια χρήσης [Creative Commons Αναφορά 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Γλαύκη Ί. (2022). Συλλογισμός; Νεκρομαντείο; Investigstion;. *Πρεβεζάνικα Χρονικά*, (31-32), 75–77. ανακτήθηκε από <https://ejournals.epublishing.ekt.gr/index.php/prevchr/article/view/29437>

ΙΝΑ ΓΛΑΥΚΗ

Συλλογισμός

Η Γραφή
η Τέχνη
η Σοφία
η Αγάπη
θέλουν μόχθο
και προσπάθεια.
Τότε μόνο φθάνουν
στην τελειότητα,
στην ανωτερότητα.

Αθήνα 1990

Νεκρομαντείο

Θεέ μου, ήρθα σε σένα προσφορές να φέρω
για το θάνατο του λατρευτού μου.

Φέρω ό,τι πολυτιμότερο δώρο είχα.
Φέρω τα ξίφη του και την ασπίδα.

Ήξερε να τα χειρίζεται καλά από μικρό παιδί.
Δάσκαλός του ήταν ο γέρος πολεμιστής Λύσανδρος
που είχε διακριθεί στις μάχες της πατρίδας μας.

Πρώτος στο ξίφος, πρώτος στο ακόντιο, πρώτος στο σημάδι.
Ήξερε να αποφεύγει τα κτυπήματα του αντιπάλου του.
Παλληκάρι τον έκανα.
Ωραίος, γεροδεμένος, με βροντώδη και πειστική φωνή.
Ήθελε πάντα σε όλα να είναι πρώτος.

Τον φανταζόμουν κύρη του σπιιού του
δίπλα σε ωραία και συνετή κόρη.
Αλλά υπεράνω όλων η πατρίς.

Πρώτος ορμά για να εμψυχώσει τα παλληκάρια του.
Τρέχει απηφώντας τους κινδύνους.
Ήθελε και την τελευταία στιγμή να είναι πρώτος.
Και έμεινε πρώτος.
Πρώτος έπεσε στο πεδίο της μάχης.
Πρώτος άρχισε. Πρώτος έπεσε.

Έρχομαι εγώ τώρα η έρημη μάνα
και φέρνω σπονδή σε σένα Θεέ μου τα όπλα του.
Τα όπλα ενός αγωνιστή.
Δέξου την προσφορά μιας άμοιρης μάνας.
Μιας μάνας που πιστεύει ότι το παλληκάρι της και κει κάτω
θα θέλει να είναι πρώτος.
Πρώτος και στο δικό σου βασίλειο.
Το βασίλειο του Άδη και της Περσεφόνης.
Πρώτος σε όλα τα δικά σας αγωνίσματα και τελετές.

Δεν λυπάμαι
γιατί ξέρω και νοιώθω
ότι και εκεί ο γιός μου
θα είναι πρώτος.

Αθήνα 1976

Investigation

Ο Κοπέρνικος,
όταν έκανε τις ανακαλύψεις του
σκεπόνταν τη μοίρα του ανθρώπου.

Θα ήταν άραγε ευχαριστημένος
ο άνθρωπος
με τη γνώση του μέχρι τότε αγνώστου;

Ή καλύτερα ήσυχος
μέσα στην άγνοια της επιστήμης
και της έρευνας;

Toulon, France, 22/7/79